

Lucie Daňková:

Čínská sbírka Ludvíka Kubu v kontextu doby a malířova díla

Posudek vedoucí diplomové práce

Lucie Daňková si jako téma své diplomové práce vybrala inspirativní, nicméně na pojednání a interpretaci složitou mezioborovou problematiku sběratelství asijského umění jako součást života a tvorby významného českého malíře Ludvíka Kubu. V heuristické části práce si vytkla za cíl rekonstruovat sbírku asijských předmětů, kterou Ludvík Kuba během své studijní a tvůrčí kariéry shromáždil, a vytvořit také katalog jeho nezvykle rozsáhlé tvorby v žánrech autoportrétu a zátiší, do nichž zakomponoval předměty ze své čínské sbírky. K tomu bylo potřeba podniknout rozsáhlé a časově náročné studium sbírek a relevantních archiválií i dobového tisku, neboť jedním z důvodů dosavadního nedostatečného zpracování Kubovy sběratelství asijského umění v jeho jinak četných monografiích byla roztříštěnost sbírkových i archivních fondů a komplikovanost uchopení mimoevropského umění v rámci diskursu umění evropského.

Tohoto úkolu se diplomantka zhostila s nevšední pečlivostí a vyspělostí. Jakožto primární prameny pro práci shromáždila rozsáhlý konvolut archivních i fotografických dokumentů, článků z dobového tisku, a především se jí povedlo v nejširším možném rozsahu rekonstruovat Kubovu někdejší sbírku asijského umění i početný soubor jeho vlastních maleb, kde zachytil své čínské artefakty. Práce proto představuje do kompletní podoby rekonstruovanou Kubovu sbírku asijského umění, jejíž dokumentace v archivních materiálech je v textu důkladně konfrontována s dochovanými předměty, a jejich autenticita a vztah ke Kubovu dílu jsou tak věrohodně doloženy.

V analytické části bylo cílem diplomové práce interpretovat vztah, který mezi předměty v majetku umělce a jeho vlastním dílem existoval, dále pojednat o roli Ludvíka Kubu v dobovém českém sběratelství asijského umění a vyzdvihnout jeho vlastní přínosy a specifika, a v závěrečné podkapitole porovnat jeho přístup s pozoruhodným a zdánlivě velmi podobným příkladem tvorby německého malíře Emila Noldeho, který ve stejné době jako Kuba shromáždil ještě rozsáhlejší sbírku mimoevropského umění a vybrané předměty také zachytil na svých zátiších.

Čtvrtá kapitola, která se těmito otázkám věnuje, je rozdělena na tři části, ve kterých diplomantka postupně interpretuje Kubovy autoportréty, zátiší a analogický příklad sbírky a díla německého expresionisty Noldeho. Přestože jsou v každé podkapitole přehledně sepsána díla, která se k danému tématu vztahují, včetně zmínky o velmi podnětné teorii vysvětlující topos umělce jakožto starého člověka jako společný jmenovatel některých jeho prací, všechny tři postrádají po slibném rozjezdu vlastní hlubší interpretaci. To je obzvlášť patrné například zrovna u tématu stáří umělce a jeho vlivu na malířské zvyklosti a strategie, které můžeme v jeho díle vysledovat. Pisatelka nastiňuje způsob, jakým s tímto interpretačním rámcem pracují badatelé, avšak její aplikace této metody na Kubovu tvorbu téměř chybí. Podobně ani u podkapitoly věnované zátiším a bohužel ani u nanejvýš inspirativní závěrečné části, kde se přímo nabízí porovnání některých děl Ludvíka Kubu a Emila Noldeho a širší problematiky vztahu obou umělců k vlastní sbírce a jejímu tvůrčímu uchopení, nejde výklad příliš do hloubky a soustředí se téměř výhradně na výčet známých a publikovaných faktů.

Nejistota při předkládání vlastních interpretací je u začínající badatelky pochopitelná a zralá teoretická stanoviska začne jistě prezentovat až v pozdější samostatné odborné práci. Nicméně absence hlubší analýzy u jednotlivých podkapitol závěrečné části textu, jež měla být jedním ze dvou hlavních cílů celé práce, spolu s některými formálními nedostatky, jež by jednotlivě nebyly příliš

závažné (ale diplomantka by si jich měla být do budoucna vědoma – především záměna pojmu „dřevořez“ a „dřevoryt“, kterou sama vysvětluje na velmi ilustrativním příkladu, ale dále se jí snad z nepozornosti sama v řadě případů dopouští, stejně jako nedotažená konečná jazyková redakce textu – viz především závěr, str. 68-69, kde je asi pět překlepů a formulačních neobratností), mi brání v navržení nejvyššího stupně hodnocení. Práci však jednoznačně doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení známkou chvalitebně.

Mgr. Michaela Pejčochová, Ph.D.

Praha, 3. září 2019